

TUNLAR NORÐUR UM FJALL

HETTA ER EIN GENIAL LOYSN

Soleiðis kunnu norðoyingar fáa nýggjar tunlar Norður um Fjall beinanvegin

Áki Bertholdsen

Tað kundi borið væl til at fingið nýggjar tunlar Norður um Fjall gjørdar beinanvegin.

Tað heldur Atli S. Justinussen, býráðslimur í Klaksvík.

Og hann sigur, at tá ið landið ikki vil gera tunlarnar, eigur Klaksvíkar Kommuna rætt og slætt at taka um endan, og at gera teir sjálv.

Men hann ásannar, at tað krevur at ein søgulig semja verður gjørd ímillum Klaksvíkar býráð og landsstýrið.

Talan er um ein arbeiðshátt, sum aldrin er royndur í Føroyum áður, men sjálvur heldur Atli S. Justinussen, at hetta er »ein genialur máti« at fáa tunlarnar gjørdar beinanvegin, sum hann málber seg

Kunnu ikki bíða

Annars liggur ikki í kortunum, at nýggir tunlar Norður um Fjall verða ikki gjørdur fyrr enn um sjei, átta ár, og teir norðoyingar.

Hetta er eftir langtíðarætlanini hjá Landinum, men norðoyingar, sum hava sagt sína hugsan um tað, eru at kalla á einum máli um, at so leingi kunnu tey ikki bíða.

Men Atli S. Justinussen heldur, at tað er heldur ikki neyðugt at bíða so leingi, tí eru allir partar til reiðar at ganga óvanligar leiðir, ber væl til at fáa tunlarnar gjørdar beinanvegin.

Hann heldur rætt og slætt, at Klaksvíkar Kommuna eigur bara at gera tunlarnar sjálv.

Hann sigur, at við eini slíkari loysn fæst tvey fyri eitt.

Klaksvíkar Kommuna er

ONGIN BÍTUR Á

–Eg havi tosað um hetta fleiri ferðir, men enn hevur ongin bitið á, sigur Atli S. Justinussen, býráðslimur í Klaksvík

nevnliga í teirri støðu, at tað er átrokandi neyðugt at útvega eitt nýtt grótbrot.

– Vit sleppa ikki undan, at gera eitt grótbrot, tí her er so nógv byggivirksemi, sum krevur grót, og tað er ein tørvur, vit mugu ganga á mæti, sigur hann.

Í býráðnum hava tey tosað nógv um, hvar tað er frægast at leggja eitt nýtt grótbrot, og eitt, tey hava tosað um, er at gera tunlar við Norðhavnina fyri at sleppa undan at gera eitt stórt sár í nátturuna afturat. Tunlarnir kunnu síðani gerast til frystigoymslur, tí tað er eisini eitt, tað er nógv brúk fyri.

Men Atli S. Justinussen sigur, at við loysnini, hann mælir til, fáa tey bæði grót, og nýggjar tunlar.

Hann sigur, at grótið, sum fæst úr tunlunum, skal brúkast til at gera Norðhavnina størri við, tí tað er eisini eitt, mett verður, at tørvur á.

Óvanligt samstarv

Tí mælir hann til, at Klaksvíkar Býráð tekur samráðingar upp við Landsstýrið um, at kommunan sleppur at bora tunlarnar afturfyri at kommunan so kann fáa grótið til at fylla upp í Norðhavnini.

Ein loysn er, at landið játtar Klaksvíkar Kommuna eina ávísa upphædd um árið at arbeiða fyri, og so yvirtekur landið tunlarnar, tá ið teir eru lidnir.

Ein annars máti er, at Klaksvíkar Kommuna ger teir, og so keypir landið teir aftur frá kommununi, tá ið

teir eru lidnir.

– Men tað skulu vera stórir og framkomnir tunlar, sum bæði hava súkkulureyt og rennibreyt afturat sjálvari koyribreytini, leggur hann afturat.

– Upp á tann mátan kosta teir ikki landinum eina krónu, fyrr enn teir eru lidnir, sigur Atli S. Justinussen, sum sjálvur er úr Árnafirði, og brúkar tunlarnar javnan.

Hann sigur, at hetta er eitt uppskot, hann hevur ført fram fleiri ferðir, men at enn hevur ongin bitið á.

Og tað heldur hann er spell, tí sum tað sær út, sær út til, at vit noyðast at brynja okkum við toli í nógv ár afturat, áðrenn vit fáa nýggjar tunlar, leggur hann afturat.

» Upp á tann mátan kosta teir ikki landinum eina krónu

Atli S. Justinussen, býráðslimur í Klaksvík

